

Nr 307.

Av herrar **Jonsson** i Eskilstuna och **Janson** i Frändesta, *angående tullen å knivar och gafflar.*

Kuvertartiklar (knivar, gafflar och skedar) av rostfritt stål hava under senare åren blivit en allt större artikel. Vid avfattningen av nu gällande tulltaxa förekom icke någon produktion av rostfritt stål, varför differentiering i tullhänseende av produkter av dylikt material i jämförelse med andra tillverkningar av järn och stål icke förekommer i nuvarande tulltaxa.

Kuvertartiklar av rostfritt stål förtullas för närvarande enligt nedan angivna tullsatser.

	Tull för 100 kg.	Tulltaxe- nr	Stat. nr
Knivar och gafflar:			
med skaft av förgylld eller försilvrad metall, ebonit, porslin, pärlemor, elfenben, flodhäst- eller valrosständer eller av celluloid, galalit och andra liknande formbara, konstgjorda ämnen	150	820	1476
andra; ävensom lösa blad till knivar . . .	50	821	1478
Skedar:			
polerade	55	882	1553
andra	20	882	1554

Förenämnda uppdelning i tulltaxan, baserad på materialet i artiklarnas skaft, har uppenbarligen införts i syfte att åstadkomma ett högre tullskydd för de dyrbarare och ur tillverknings synpunkt mera arbetskrävande varorna. Sedan de rostfria kuvertartiklarna kommit i marknaden, har syftemålet med tulltaxans uppdelning delvis gått förlorat. Oberoende av skaftens beskaffenhet ställa sig nämligen knivar, gafflar och skedar av rostfritt stål väsentligt dyrare i tillverkning än samma varor av annat järn. För rostfria kuvertartiklar uppgår nämligen fördyringen, enligt vederbörande fabrikanter uppgift, till 35—40 procent, vilket till stor del beror på materialets svårbehandlarhet. Det rostfria stålet måste nämligen bland annat härddas vid högre temperatur än vanligt stål samt kräver en omsorgsfullare och långvarigare glödning. Genom den arbetskrävande tillverkningsprocessen för kuvertartiklar av rostfritt stål har konkurrensen på den svenska marknaden från länder med antingen billig arbetskraft eller med dumpingmetoder blivit synnerligen kännbar. Nedanstående uppställning utvisar Sveriges import av knivar och gafflar enligt stat. nr 1476 och 1478 under åren 1933—1937.

Statistiskt nr	1933		1934		1935		1936		1937	
	ton	v. 1,000 kr.	ton	v. 1,000 kr.	ton	v. 1,000 kr.	ton	v. 1,000 kr.	ton	v. 1,000 kr.
1476	9,5	128,8	9,2	130	9,3	101,5	12,8	161	14,5	197
1478	37,6	289,2	51,1	397,7	60,1	467,7	65,2	444,3	88,3	599,9
Härav fr. Tyskland	24,9	190,6	32,4	251,9	29,1	244,4	28,1	226,8	36,2	299,5
Österrike	7,2	51,8	11,2	83,4	12,8	94,8	10,2	74,9	10	68
Japan	—	—	1	5,4	5,2	19,8	14,8	42,3	24	92
Belgien	1,1	17,7	2,9	30	8,3	77,5	7,6	62,6	9,1	68,4

Införseln av knivar enligt stat. nr 1478 har sålunda ökat avsevärt under de senare åren. Anmärkningsvärd är ökningen under år 1937 med icke mindre än 23 ton.

Genomsnittliga införselvärdet för varor enligt stat. nummer 1478 under de senaste tre åren ställer sig på följande sätt (avrundade tal).

	1935 kr/kg	1936 kr/kg	1937 kr/kg
Total	7,80	6,80	6,80
Tyskland	8,40	8,05	8,25
Österrike	7,40	7,30	6,80
Japan	3,75	2,85	3,85
Belgien	9,35	8,30	7,50

Beträffande skedar kunna några importuppgifter icke erhållas, men importen av dylika har särskilt under de senaste tre åren ökat i en sådan utsträckning, att den, mena fabrikanterna, allvarligt äventyrar de svenska företagens avsättning på hemmamarknaden, varigenom konkurrenskraften på exportmarknaden försvagas.

De inhemska tillverkarna säga sig hava i det längsta sökt hävda sig på den svenska marknaden, men detta har lyckats, uppge de, endast genom att de sålt till priser, som i vissa fall understigit tillverkningskostnaderna. Under föregående år hava emellertid försäljningarna av kuvertartiklar gått tillbaka på grund av ytterligare prissänkningar å importvarorna.

Nu utgående tull för kuvertartiklar motsvarar 3—7 procent av importvärderna. Vid bedömandet av dessa procentsatser torde hänsyn böra tagas till det förhållandet, att de angivna importpriserna uppgivas i regel understiga de svenska tillverkarnas självkostnadspriser.

En sådan revidering av tulltaxan, att kuvertartiklar av rostfritt stål föras in under samma tulltaxenummer, som fixerar tullen för finare knivar och gafflar, synes icke kunna betraktas som orimlig utan får anses vara en av utvecklingen och tidens omständigheter naturligt betingad åtgärd.

För rostfria knivar skulle detta innebära en tullförhöjning med omkring 80 öre per dussin. Knivar av standardkvalitet utbjudas f. n. till priser, som, enligt fabrikanternas uppgifter, med c:a 1 krona per dussin understiga de svenska tillverkningskostnaderna, och förhållandena för gafflar och skedar äro likartade.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att tulltaxan i nedan angivna del erhåller följande ändrade lydelse:

Knivar, ej särskilt nämnda:

Tull för
100 kg.
kronor

icke hopfällbara; lösa blad till knivar, hänförliga till nr 820—821, härunder inbegripna; ävensom bords- och hushållsgafflar:

820	av rostfritt järn eller stål, ävensom av annat järn eller stål med skaft av förgylld eller försilvrad metall, ebonit, porslin, pärlemor, elfeben, flodhäst- eller valrosständer eller av celluloid, galalit och andra liknande formbara, konstgjorda ämnen, samt skedar av rostfritt järn eller stål	E 150: —
821	andra	E 50: —

Därest detta yrkande icke av bevillningsutskottet skulle kunna förordas till riksdagen hemställes att utskottet måtte föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär omprövning av tullsatserna på knivar och gafflar, i syfte att bringa dessa tullsatser i överensstämmelse med rimliga krav från de inhemska tillverkarnas sida på skydd mot uppenbar dumping.

Stockholm den 23 januari 1939.

Conrad Jonsson.

Stig Janson
i Frändesta.